

Αυτό δεν είναι Ελλάδα! Αυτό δεν πρέπει να συμβαίνει στην Ελλάδα! Δεν πρέπει να συμβαίνει πουθενά! Η Ελλάδα δεν κάνει πολέμους. Δεν πουλάει όπλα. Δεν έκλεψε και δεν κλέβει τον πλούτο των άλλων χωρών. Αυτά τα κάνουν τα ηγετικά κράτη της Ευρώπης. Στην Ελλάδα αφήσανε τα αποτελέσματα των πράξεων τους. Τους πρόσφυγες. Άφησαν τους ταλαίπωρους ανθρώπους, και από πάνω μας κάνουν και κριτική για την κακή συμπεριφορά μας. Κατά τα άλλα η Ευρώπη ζει στον κόσμο των «Ευρωπαϊκών αξιών». Δεν ντρέπονται; Οι Έλληνες έχουν τώρα την ευκαιρία να δείξουν στους Ευρωπαίους, ποιες είναι αυτές οι αξίες. Τις αξίες του ελληνικού πολιτισμού που με μια λέξη είναι η **ανθρωπιά**.

(Foto: www.newsbeast.gr)

Αγαπητά μέλη και φίλοι της ΕΕΕΔ.ΒΒ και της Ιδέας του ΣΑΕ.,

Η παγκοσμίου φήμης τραγουδίστρια και συμπατριώτισσά μου Νανά Μούσχουρη, όταν την ρώτησαν αν έχει ζήσει ή νοιώσει ανθρωπιά στην ζωή της απάντησε: «Ναι. Στην εποχή της μεγάλης πείνας στην Αθήνα το 1941-42 όταν η γειτόνισσα μοίρασε με την μάνα μου το ένα κουταλάκι ζάχαρη που είχε».

Την ίδια εποχή, ένας άλλος μεγάλος Έλληνας καλλιτέχνης, ο Μίκης Θεοδωράκης, ζούσε τα εφηβικά του χρόνια στην Τρίπολη. Ένα φορτηγό αυτοκίνητο μετέφερε πεινασμένα και κουρελιασμένα παιδιά από την Αθήνα και τα «ξεφόρτωσε» στην κοντινή Τεγέα. Ο Θεοδωράκης, τότε, είδε τους χωριανούς με τα μπαστούνια να κυνηγάνε, να χτυπούν και να αναγκάζουν τα παιδιά να βρίσκουν καταφύγιο στα γύρω δένδρα και στους γύρω θάμνους. «Τότε έγινα Κουμουνιστής», λέει ο Μίκης Θεοδωράκης.

Πάντοτε οι άνθρωποι της Διανόησης έβλεπαν τα πράγματα από την σκοπιά της ανθρωπιάς. Το ίδιο κάνει και σήμερα ο γνωστός συγγραφέας με προσφυγικές ρίζες, Κύρο Πόντε, αναφερόμενος στη Μόρια γράφει:

“Αυτό που συμβαίνει στη Μόρια της Λέσβου είναι ντροπή για την πολιτισμένη Ευρώπη και για τις ελληνικές κυβερνήσεις ιδιαίτερα, που όλα αυτά τα χρόνια άφησαν να εξελιχθούν τα πράγματα κατά αυτόν τον τρόπο. Άφησαν να επικρατεί στο νησί ένα τεταμένο κλίμα για τόσα χρόνια, να φοβούνται οι κάτοικοι να κυκλοφορούν ελεύθερα στο νησί τους και τα ξενοφοβικά στερεότυπα να θριβεύουν. Πώς γίνεται τόσα χρόνια οι υπηρεσίες να είναι ανίκανες να συλλέξουν πληροφορίες για τα άτομα του καταυλισμού, έτσι ώστε να διαχωριστεί η ήρα από το σιτάρι και οι παρείσακτοι να απελαθούν από την χώρα; Γιατί, ότι και να ισχυρίζονται οι ξενοφοβικοί εθνοκάπηλοι (ή ακόμα και τα βουτυρόπαιδα της καφετέριας που αυτοανακηρύχθηκαν σε ήρωες του διαδικτύου), οι άνθρωποι που πραγματικά έχουν ανάγκη και φύγανε από τον τόπο τους για μια καλύτερη ζωή (εξαιτίας του πολέμου, λιμών, πολιτικών διώξεων κτλπ.) δικαιούνται ένα χέρι βοήθειας από εμάς. Είναι θέμα πολιτισμού, όχι χρημάτων. Μπορεί να υποφέραμε από την οικονομική κρίση, αλλά η ανθρωπιά μας φαίνεται ακριβώς τότε, όταν, μη έχοντας, βοηθάς τον άλλο που πάσχει, άσχετα εάν αυτός λέγεται Καρίμ, Αντίγια ή Γιώργος. Ποιες τερατώδεις εικόνες πρέπει ακόμα να δει

η πολιτισμένη Ευρώπη για να δράσει; Κάπου ανάμεσα στις ταφόπλακες της Μόριας ξεψυχά ένα μέρος του πολιτισμού της''.

Ναι! Σε τέτοιες περιπτώσεις ο άνθρωπος νιώθει την ανθρωπιά. Ναι! Σε τέτοιες περιπτώσεις ο άνθρωπος νιώθει τις αξίες του ελληνικού πολιτισμού. Και το ότι υπάρχουν άνθρωποι, αναμεσά τους και τέτοιοι που περήφανα διαλαλούν πως είναι απόγονοι του Σωκράτη, του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη που, στην καλύτερη των περιπτώσεων αποσιωπούν ή κλείνουν τα μάτια αυτό είναι το καθεαυτού πρόβλημα. Είναι το αρχαίο ελληνικό δράμα, είναι η αρχαία ελληνική τραγωδία και είναι, επίσης, και οι σημερινές ατομιστικές Amerika first και Europa first κοινωνίες.

Αγαπητά μέλη και φίλοι της ΕΕΕΔ.ΒΒ και της ιδέας του ΣΑΕ. Τη χρονιά αυτή, παρά την Κορώνα, παρά τον Ερντογάν και ακόμη παρά τη Μόρια, ξεκινήσαμε και συνεχίζουμε την προσπάθεια επανεκκίνησης του ΣΑΕ. Θέλουμε έναν ενωμένο απανταχού Ελληνισμό να αγωνίζεται για την διαφύλαξη και προώθηση των αξιών του Ελληνικού Πολιτισμού. Βοήθησε και εσύ. Μείνε άνθρωπος και ζήσε με τις αξίες του ελληνικού πολιτισμού

Με εκτίμηση

Κώστας Καρράς,

(Πρόεδρος της ΕΕΕΔ.ΒΒ και μέλος της πρωτοβουλίας επανεκκίνησης του ΣΑΕ)

Και αυτό:

Σαν σήμερα 13 Σεπτεμβρίου του 1922

Η Σμύρνη καίγεται και εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες πρόσφυγες περιμένουν κάποιο πλοίο να τους σώσει. Ανάμεσά τους και ένα τσοπανόπουλο από την Αρκαδία. Ένας Αμερικανός, γράφει ο Κώστας Περιστερής, βρισκόταν τις μέρες αυτές στη Σμύρνη. Δεν έκλεισε τα μάτια. Είδε το δράμα και ενήργησε ανθρωπίνα. Έπεισε τον καπετάνιο και ήρθαν τα πλοία. Χιλιάδες Έλληνες πρόσφυγες και ο τότε 22χρονος πατέρας μου, σώθηκαν. Όμως ποτέ δεν έμαθε ο πατέρας μου σε ποιον οφείλει τα μέχρι 103 χρόνια ζωής του. Αλλά ούτε και ο γιός του, εγώ δηλαδή, γνώριζε μέχρι προ ολίγου τον σωτήρα του πατέρα μου και φυσικά της ίδιας της ύπαρξής μου. Μετά από 98 ολόκληρα χρόνια τον Αύγουστο του 2020 έστειλα ένα ευχαριστώ στον μεγάλο ουμανιστή, που λίγοι Έλληνες γνωρίζουν το όνομά του. Τον πάστορα **Ase Kent Jennings**.

Κρίμα για τους πρόσφυγες της Μόριας. Ο άνθρωπος που θα έστελνε τα πλοία να τους σώσει, έφυγε από την ζωή το 1933. Αλλά πάστορες υπάρχουν και σήμερα. Και πλοία υπάρχουν. Οι περισσότεροι καπετάνιοι δεν θέλουν όμως να «λερώσουν» τα πλοία τους με τους πρόσφυγες και τα κρατάνε δεμένα στα λιμάνια. Υπάρχουν όμως και οι καπετάνιοι με ανθρωπιά. Είναι λίγοι.... Πολύ λίγοι.... Όμως, είναι αρκετοί για να κρατήσουν την φλόγα της ελπίδας αναμμένη. Ο Υπουργός εξωτερικών του Λουξεμβούργου Ζαν Ασελμπορν πρότεινε στη ΕΕ να ενοικιάσει μεγάλα ταξιδιωτικά πλοία και να στεγαστούν σε αυτά όλοι οι πρόσφυγες των ελληνικών νησιών μέχρι που να κατανεμηθούν στα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη. (Κ.Κ.)